

Ændringsforslag

til

Forslag til Lov om ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og lov om statens voksenuddannelsesstøtte
(Nedsættelse af VEU-bidrag, fuld arbejdsgiverfinansieret VEU-godtgørelse m.v., forbedret praktikbonus til arbejdsgivere samt forhøjelse af VEU-godtgørelse og Statens Voksenuddannelsesstøtte (SVU) m.v.)

Af undervisningsministeren, tiltrådt af ...:

Til § 1

1) Undertitlen affattes således:

»(Nedsættelse af VEU-bidrag, forbedret praktikbonus til arbejdsgivere og forhøjelse af VEU-godtgørelse og Statens Voksenuddannelsesstøtte (SVU) m.v.)«

[Konsekvensændring af lovforslagets undertitel]

2) Nr. 1 og 2 udgår, og i stedet indsættes:

»01. I § 15 b indsættes som stk. 2 og 3:

»Stk. 2. Bidraget efter § 18, stk. 2, tilpasses fremadrettet ved lov fra år til år efter aktiviteten med udgangspunkt i en prognose for det kommende års uddannelsesaktivitet og trækket på godtgørelse og befordringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Denne model indebærer, at arbejdsgivernes bidrag efter § 18, stk. 2, fremadrettet vil blive reguleret ved lov efter aktiviteten. Den fremadrettede regulering af bidraget efter § 18, stk. 2, indebærer, at arbejdsgiverne afholder udgiften til godtgørelse m.v. Overstiger de samlede regnskabsførte udgifter til godtgørelse m.v. prognosen, vil arbejdsgiverne ved lov blive opkrævet et højere bidrag det efterfølgende år igen. Hvis de samlede regnskabsførte udgifter til godtgørelse m.v. bliver lavere end prognosen, vil størrelsen på bidraget efter § 18, stk. 2, blive reduceret ved lov det efterfølgende år igen.

Stk. 3. Såfremt aktiviteten på kurser, der udløser godtgørelse og befordringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., overstiger et niveau på 7.700 årselever, mødes regeringen med arbejdsmarkedets parter for at drøfte, hvorvidt aktivitetsudviklingen skal reguleres.««

[Den foreslåede fulde arbejdsgiverfinansiering af VEU-godtgørelse m.v. udgår]

3) Efter nr. 5 indsættes som nyt nummer:

»02. § 18, stk. 2, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Alle arbejdsgivere, jf. § 2, betaler årligt et bidrag på 537 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i 2018-pris- og -lønniveau.««

[Fastsættelse af VEU-bidraget fra og med 2022.]

4) Nr. 6 udgår.

[Den foreslåede fulde arbejdsgiverfinansiering af VEU-godtgørelse m.v. udgår]

5) Efter nr. 7 indsættes som nyt nummer:

»03. § 21 a, stk. 2, 3. pkt., affattes således:

»En arbejdsgivers måluddannelsesratio beregnes først, når arbejdsgiveren har haft mere end et erhvervsuddannet årsværk i det foregående kalenderår.«

[Justering af merbidraget]

Til § 2

6) Nr. 1 affattes således:

»1. I § 2, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »jf. § 7«: », og at der for uddannelsesdeltagere omfattet af visse overenskomster ikke er et krav om forudgående beskæftigelsesperiode.««

Til § 4

7) Stk. 1-5 udgår, og i stedet indsættes:

»Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2018, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Lovens § 3, nr. 1, 2, 4 og 5, træder i kraft den 1. april 2018.

Stk. 3. Lovens § 1, nr. 4 og § 1, nr. 02, § 2, nr. 2 og 4, og § 3, nr. 3, træder i kraft den 1. januar 2022.

Stk. 4. § 15 b, stk. 2 og 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 01, ophæves den 1. januar 2022.

Stk. 5. Lovens § 2, nr. 3, har ikke virkning for ansøgninger om godtgørelse og tilskud til befordring til erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, der indgives før den 1. januar 2018, samt for erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, der er påbegyndt før den 1. januar 2018. For sådanne ansøgninger og uddannelser finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 6. § 13, stk. 1, i lov om statens voksenuddannelsesstøtte, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 2, har ikke virkning for ansøgninger om statens voksenuddannelsesstøtte til forberedende voksenundervisning eller ordblindeundervisning for voksne, der indgives før den 1. april 2018, samt for forberedende voksenundervisning eller ordblindeundervisning for voksne, der er påbegyndt før den 1. april 2018. For sådanne ansøgninger og undervisning finder de hidtil gældende regler anvendelse.«

Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 7 og 8.

[Ændring af ikrafttrædelsestidspunktet for lempelsen af karenskravet og forhøjelsen af satserne til SVU samt indsættelse af udløbsklausul]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Det foreslås, at lovforslagets undertitel affattes således, at undertitlen bliver »(Nedsættelse af VEU-bidrag, forbedret praktikbonus til arbejdsgivere og forhøjelse af VEU-godtgørelse og Statens Voksenuddannelsesstøtte (SVU) m.v.)«. Forslaget er en konsekvens af ændringsforslag nr. 2 og 4.

Til nr. 2

Det foreslås, at § 1, nr. 1 og 2, i det fremsatte lovforslag om, at VEU-godtgørelse m.v. skal være fuldt arbejdsgiverfinansieret, udgår. Det foreslås, at der i stedet indsættes et stk. 2 og 3, i § 15 b i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det er angivet i det foreslåede § 15 b, stk. 2, at bidraget efter lovens § 18, stk. 2, fremadrettet tilpasses ved lov fra år til år efter aktiviteten med udgangspunkt i en prognose for det kommende års uddannelsesaktivitet og trækker på godtgørelse og befodringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Denne model indebærer, at arbejdsgivernes bidrag efter § 18, stk. 2, fremadrettet vil blive reguleret ved lov efter aktiviteten. Den fremadrettede regulering af bidraget efter § 18, stk. 2, indebærer, at arbejdsgiverne afholder udgiften til godtgørelse m.v. Overstiger de samlede regnskabsførte udgifter til godtgørelse m.v. prognosen, vil arbejdsgiverne ved lov blive opkrævet et højere bidrag det efterfølgende år igen. Hvis de samlede regnskabsførte udgifter til godtgørelse m.v. bliver lavere end prognosen, vil størrelsen på bidraget efter § 18, stk. 2, blive reduceret ved lov det efterfølgende år igen.

Det er angivet i det foreslåede § 15 b, stk. 3, at såfremt aktiviteten på kurser, der udløser godtgørelse og befodringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., overstiger et niveau på 7.700 årselever, mødes regeringen med arbejdsmarkedets parter for at drøfte, hvorvidt aktivitetsudviklingen skal reguleres.

Det bemærkes, at de foreslåede § 15 b, stk. 2 og 3, efter det foreslåede i ændringsforslag 7 ophæves den 1. januar 2022.

Til nr. 3

Det foreslås, at der foretages en parallelaffattelse af § 18, stk. 2, 1. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, således at alle arbejdsgivere fra og med 2022 årligt betaler et bidrag på 537 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i 2018-pris- og -lønniveau. Den foreslåede ændring vil efter det foreslåede i ændringsforslag 7 skulle træde i kraft den 1. januar 2022. Såfremt der bliver et over- eller underskud i 2020 og 2021, bliver der ved lov reguleret for dette fremadrettet ved fastsættelsen af de konkrete bidragssatser i 2022 og 2023.

Til nr. 4

Det foreslås, at § 1, nr. 6, i det fremsatte lovforslag om, at VEU-godtgørelse m.v. skal være fuldt arbejdsgiverfinansieret, udgår.

Til nr. 5

Det foreslås, at § 21 a, stk. 2, 3. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag affattes således, at en arbejdsgivers måluddannelsesratio først beregnes, når arbejdsgiveren har haft mere end et erhvervsuddannet årsværk i det foregående kalenderår.

Det foreslåede vil indebære en større parallelitet i forhold til øvrige elementer i regelsættet om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Til nr. 6

§ 2, nr. 1, i det fremsatte lovforslag foreslås nyaffattet.

Det foreslås, at der i § 2, stk. 2, 2. pkt., i godtgørelsesloven indsættes hjemmel til, at der for uddannelsesdeltagere omfattet af visse overenskomster ikke er et krav om forudgående beskæftigelsesperiode.

Med den foreslåede justering tydeliggøres det, at der tages udgangspunkt i overenskomster frem for i brancher, sådan som foreslået i det fremsatte lovforslags § 2, nr. 1. Den foreslåede ændring indebærer ikke ændring af intentionerne om en lempelse af karenskravet om 14-dages beskæftigelse umiddelbart forud for uddannelsens påbegyndelse.

Med ændringsforslag 6 ændres samtidig den administrationsmodel, som er foreslået i det fremsatte lovforslags § 2, nr. 1, så administrationen fremadrettet vil kunne blive udformet på anden vis end i form af en positivliste. Lempelsen af karenskravet forventes administreret i form af et nyt spørgsmål ved ansøgning om godtgørelse. Udformningen af den nærmere administrationsmodel vil blive fastlagt i dialog med arbejdsmarkedets parter.

Til nr. 7

I ændringsforslag 7 foreslås det, at § 4, stk. 1-5, i det fremsatte lovforslag udgår, og at der i stedet indsættes stykkerne 1-6. De materielle ændringer findes i de foreslåede stk. 2-4 og 6.

Den fornødne it-understøttelse til brug for implementering af forslaget om lempelse af karenskravet, som foreslået med det fremsatte lovforslags § 2, nr. 1, og forhøjelsen af satserne til SVU til FVU og OBU, som foreslået med det fremsatte forslags § 3, nr. 1, 2, 4 og 5, kan ikke være klar til den 1. januar 2018. Disse delelementer af trepartsaftalen er derfor i det fremsatte lovforslag foreslået at træde i kraft den 1. juli 2018.

I forbindelse med den eksterne høring over L 107 og den efterfølgende dialog med arbejdsmarkedets parter er der imidlertid udtrykt stærkt ønske fra arbejdsmarkedets parter om en hurtigere implementering af lempelsen af karenskravet og af forhøjelsen af satserne for SVU til FVU og OBU. Undervisningsministeriet har forståelse for dette ønske og har i bl.a. dialog med Uddannelses- og Forskningsministeriet for så vidt angår forhøjelsen af satserne til SVU til FVU og OBU overvejet andre tekniske og juridiske løsninger end først lagt til grund med henblik på en hurtigere implementering. På den baggrund foreslås det, at lempelsen af karenskravet træder i kraft den 1. januar 2018, jf. det foreslåede § 4, stk. 1, i ændringsforslag 7, og at forhøjelsen af satserne til SVU til FVU og OBU træder i kraft den 1. april 2018, jf. det foreslåede § 4, stk. 2, i ændringsforslag 7.

Forslaget indebærer, at de forventede merudgifter til SVU ved ændringen af ikrafttrædelsesdatoen vil stige til i alt 7,5 mio. kr. i 2018. Merudgifterne i 2018 forventes ikke at blive højere end forudsat i trepartsaftalen.

Det følger af det foreslåede § 4, stk. 3 i ændringsforslag 7, at ændringsforslag 3 om nyt § 1, nr. 02, om fastsættelse af VEU-bidraget for 2022 og frem foreslås at træde i kraft den 1. januar 2022. Det bemærkes i øvrigt, at henvisning i det foreslåede § 4, stk. 3, til det fremsatte lovforslags § 1, nr. 4, vedrører det kapitel 5 d i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som vedrører bonusordningerne for 2022 og frem, og at henvisningen til § 1, nr. 4, redaktionelt vil blive rettet til § 1, nr. 3, efter vedtagelse af ændringsforslagene.

Det følger af det foreslåede § 4, stk. 4, i ændringsforslag 7, at ændringsforslag 2 om nyt § 1, nr. 01, om indsættelse af § 15 b, stk. 2 og 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ophæves den 1. januar 2022.

Endelige følger det af det foreslåede § 4, stk. 6, at datoen den 1. juli 2018 ændres til den 1. april 2018. Der er tale om en konsekvensændring som følge af det foreslåede ændrede ikrafttrædelsestidspunkt for forhøjelse af satserne til SVU til FVU og OBU.